

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ราชอาณาจักรไทยเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งในอาเซียน (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN : The Association of South East Asian Nations) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2546 ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่สาธารณรัฐอินโดนีเซีย วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดย 3 เสาหลัก ได้แก่ ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ ความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคง และความร่วมมือทางสังคม วัฒนธรรม ซึ่งเสาหลักความร่วมมือทางสังคมมีความก้าวหน้ามากที่สุด โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของอาเซียน ซึ่งมีผลกระทบที่สำคัญต่อการศึกษาไทย คือ การเปิดเสรีการค้า บริการด้านการศึกษาและรวมตัวของประชาชาติในอาเซียน ซึ่งเป็นประเด็นที่กรอบแผนการศึกษาให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดการศึกษา อาทิ การศึกษาในภาพใหญ่ของโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะบุคลากรต้องตามให้ทันและยืดหยุ่นปรับตัวให้รับสถานการณ์ได้ ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน บุคลากรและนักศึกษาต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้ ปรับปรุงความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ เพื่อลดข้อขัดแย้งในภูมิภาคอาเซียน (Conflict Management) จึงต้องคำนึงถึงการสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอาเซียน ให้มากขึ้น โอกาสในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน (Education Hub) โดยอาศัยความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศไทย แต่ต้องเน้นในเรื่องของคุณภาพการศึกษาเป็นตัวนำ สร้างบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ในอาเซียน เพิ่มโอกาสในการทำงาน ไม่เช่นนั้นจะถูกแย่งงานเพราะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน/บริการอย่างเสรี และไทยควรมีการปรับตัวด้านทรัพยากรมนุษย์ การเรียนแบบ PBL (Project Based Learning) น่าจะได้มีการวิจัยอย่างจริงจังและนำมาปรับใช้ ห้องเรียนไม่ใช่แค่ห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆ อีกต่อไป ต้องเพิ่มการเรียนจากชีวิตจริง ลงมือทำเป็นทีม อยู่คนละประเทศก็สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ม.ป.ป.) ทั้งนี้การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาสะดวกมากขึ้นและเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา และยังส่งผลให้เกิด

การเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน ฉะนั้น การเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนที่จะต้องช่วยกันพัฒนาคน พัฒนาชาติให้ประเทศได้มีโอกาสมากที่สุดในการประชาคมอาเซียน ซึ่งจะมีขึ้นในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) หรือในอีก 2 ปี ข้างหน้านี้

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ต้องเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 โดยต้องส่งเสริมให้คนในประเทศมีความรู้ความเข้าใจความสำคัญและความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น รวมทั้งต้องทำการศึกษาและทำความเข้าใจต่อภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในตลาดเสรีที่กำลังจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ระบบการศึกษาของไทยจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อการเป็นประชาคมอาเซียน โดยเน้นปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นเอกภาพของอาเซียนแก่เยาวชนให้เกิดความสามัคคีและร่วมสร้างความแข็งแกร่งให้กับประชาคมอาเซียน ในด้านการศึกษา นับได้ว่ามีความสำคัญและเป็นแกนหลักแห่งการสร้างประชาคมอาเซียน ดังนั้นการจัดการศึกษาปฐมวัยเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของชาติจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อม ซึ่งสามารถบูรณาการในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปรับปรุงเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม การผลิตสื่อและสร้างนวัตกรรมที่มีคุณภาพทันสมัย และการเตรียมเด็กปฐมวัยสู่ความเป็นสากลด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมทักษะด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และดำรงชีวิตท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน นอกจากนี้แล้ว การสร้างความเข้าใจและความภาคภูมิใจต่อตนเองต่อวัฒนธรรม ความสามัคคีและความเป็นคนไทย รวมถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามสู่ประชาคมอาเซียนและดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติ ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ดังนั้น เด็กปฐมวัยจึงควรได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะที่จำเป็นและได้รับการเสริมสร้างเจตคติที่ดีตั้งแต่ยังเล็ก เพื่อการเป็นสมาชิกในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างเหมาะสม และคงคุณค่าเอกลักษณ์และความเป็นชาติไทยให้ยั่งยืนสืบไป จึงจะนับว่าเด็กไทยมีความสมบูรณ์พร้อมในทุกด้านของชีวิตทั้งมิติทางร่างกาย จิตใจ และปัญญา ซึ่งบุคคลที่นับว่ามีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็คือครูผู้ดูแลเด็ก เพราะนอกจากบุคคลในครอบครัวแล้ว เด็กปฐมวัยจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีครูผู้ดูแลเด็กเป็นผู้ดูแลและถ่ายทอดความรู้ เป็นขั้นพื้นฐานให้ช่วยเหลือตนเองได้ จากความสำคัญดังกล่าว ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องมีความรู้ด้านต่างๆ ให้ครอบคลุม เพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนและถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจแก่เด็กปฐมวัย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการก็มีนโยบายทางการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาของประเทศให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ กระจายโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพิ่ม

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ตลอดจนสามารถก้าวทัน และแข่งขันกับนานาชาติได้

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานซึ่งมีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาเด็ก ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดก็ตาม ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือ เมืองพัทยาที่ดี ล้วนแต่มีบทบาทที่สำคัญในการบริหารจัดการเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสิ้น ปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้ง และดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมทั้งรับถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเดิมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของส่วนราชการต่างๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุกๆ ด้าน เพื่อให้เด็กปฐมวัยหรือเด็กเล็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ และได้มาตรฐาน สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตซึ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานอัน สำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อการปฏิรูปการศึกษาของชาติ และด้วยภารกิจที่สำคัญในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นตามมาตรา 7 ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ให้มหาวิทยาลัยเป็น สถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ หน้าที่ สำคัญอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย คือ ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และ มาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต จึงได้จัดทำโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตนั้นเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความพร้อมมี ศักยภาพสูงในการบริหารจัดการได้อย่างดีเยี่ยม โดยศูนย์ประสานงานวิชาการจังหวัดพิษณุโลก เป็น 1 ใน 12 ศูนย์ที่เป็นฐานสำคัญในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ได้เล็งเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉราพร กลิ่นเกษร (2556) ได้กล่าวถึงสถานการณ์โลกในปัจจุบันว่าการสร้างความร่วมมือกันระหว่างประเทศเป็น เรื่องสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้แต่ละประเทศมีความมั่นคงและก้าวหน้า โดยประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ จะร่วมมือและช่วยเหลือกันในด้านต่างๆ ซึ่งปัจจุบันการศึกษากลายเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การดำเนินการนโยบายระดับชาติและระดับนานาชาติมักมี ข้อกำหนดด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังเช่น อาเซียน (ASEAN) ซึ่งเป็นความร่วมมือกันของประเทศ

ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินโครงการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สู่อาเซียน แต่จากการสำรวจของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ระบุว่า การศึกษาไทยยังไม่มีความพร้อมเปิดเสรีในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนปี 2558 เพราะยังไม่มีคุณภาพดีพอ การปฏิรูปการศึกษายังไม่ประสบผลสำเร็จ โดยการออกแบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศว่าคิดอย่างไรกับการเปิดเสรีทางการศึกษาอาเซียน โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา จำนวน 1,218 คน จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้ทราบว่า การเปิดประเทศสู่ประชาคมอาเซียนนั้นยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับสังคมไทย โดยเฉพาะในด้านการศึกษาซึ่งเดิมจะพัฒนาการศึกษานั้นก็ดำเนินการไปได้ช้าอยู่แล้ว การที่จะปรับเปลี่ยนระบบการจัดการศึกษานั้นย่อมดำเนินการไปได้ยาก ซึ่งต้องมีความร่วมมือกันของหลายภาคส่วน และผู้ที่เป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ การศึกษาของไทยก้าวสู่อาเซียนได้อย่างเต็มภาคภูมินั้นคือครู เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและตอบสนองนโยบายของรัฐบาล แต่เนื่องจากการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนนั้นยังไม่มีแผนเผยแพร่ในวงกว้างเพราะเป็นเพียงช่วงเริ่มต้นในการสร้างความพร้อมให้กับประเทศ จึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจ การศึกษาการเตรียมความพร้อมของครูผู้ดูแลเด็กด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเราจะต้องดำเนินการให้ได้ในภายในปี 2558 ซึ่งในขณะนี้ครูควรจะมีความพร้อมในการดำเนินการแล้ว คณะผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาเพื่อเป็นแนวทางกำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลไปพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กหรือหาวิธีในการสร้างความพร้อมให้ครูผู้ดูแลเด็กเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องการศึกษาการเตรียมความพร้อมของครูผู้ดูแลเด็กด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับสู่ประชาคมอาเซียน คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการเตรียมความพร้อมของครูผู้ดูแลเด็กในด้านความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ด้านแนวทางการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองนโยบายการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนภายในและภายนอกห้องเรียน และการพัฒนาตนเองของครูผู้ดูแลเด็ก

2. ขอบเขตประชากร

ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์ประสานงานวิชาการจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย 7 จังหวัด คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ 232 ศูนย์ ผู้ดูแลเด็ก จำนวน 342 คน จังหวัดพิษณุโลก 250 ศูนย์ ผู้ดูแลเด็ก 363 คน จังหวัดสุโขทัย 250 ศูนย์ ผู้ดูแลเด็ก 439 คน จังหวัดพิจิตร 231 ผู้ดูแลเด็ก 313 คน จังหวัดเพชรบูรณ์ 276 ศูนย์ ผู้ดูแลเด็ก 429 คน จังหวัดกำแพงเพชร 176 ศูนย์ ผู้ดูแลเด็ก 337 คน และจังหวัดตาก 260 ศูนย์ ผู้ดูแลเด็ก 90 คน รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสิ้น 1,675 ศูนย์ รวมครูผู้ดูแลเด็กทั้งสิ้น จำนวน 2,613 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเป็นระยะเวลา 1 ปี (เดือนมกราคม 2557 – เดือนมกราคม 2558)

สมมติฐานการวิจัย

การเตรียมความพร้อมของครูผู้ดูแลเด็กด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีเพศ, อายุ, วุฒิการศึกษา, ประสบการณ์ในการปฏิบัติการสอน แตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานที่ดูแลและให้การศึกษาเด็ก อายุระหว่าง 3-5 ปี มีฐานะเทียบเท่าสถานศึกษา เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งเอง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของส่วนราชการต่างๆ ที่ถ่ายโอนให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์อบรม เด็กก่อนเกณฑ์ในวัด/มัสยิด กรมการศาสนา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรมการพัฒนาชุมชน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (เด็ก 3 ขวบ) รับถ่ายโอนจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ฯลฯ โดยเรียกว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดตาก

ครูผู้ดูแลเด็ก หมายถึง ครูผู้ดูแลเด็กที่ทำการสอนในระดับปฐมวัย สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่ในการสอนและพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์และด้านสติปัญญา

เด็กเล็ก หมายถึง เด็กอายุระหว่าง 3-5 ปี ที่เข้ารับการอบรมเลี้ยงดู และพัฒนาความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชาคมอาเซียน หมายถึง ความร่วมมือสามเสาหลักประกอบด้วย ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ของสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย เนกาบรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และราชอาณาจักรกัมพูชา

การเตรียมความพร้อมด้านนโยบาย หมายถึง ครูผู้ดูแลเด็กเตรียมการหรือการปรับตัวเพื่อรองรับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในด้านนโยบายแผนงานของโรงเรียน แผนงบประมาณ บุคลากรรองรับ หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม วัสดุอุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย

ความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้ดูแลเด็ก หมายถึง การที่ครูผู้ดูแลเด็กมีความสนใจและเต็มใจในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตนเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นการดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทั้งความรู้และมีเจตคติในการเป็นสมาชิกที่ดีของประชาคมอาเซียน โดยจะศึกษาจากความพร้อมครูผู้ดูแลเด็กใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ของครูผู้ดูแลเด็กในการจัดการเรียนรู้เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาตนเองของครูผู้ดูแลเด็ก

การพัฒนาตนเองของผู้ดูแลเด็ก หมายถึง ความต้องการของครูผู้ดูแลเด็กในการที่จะพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนจากที่เป็นอยู่ ให้มีความรู้ความสามารถในด้านที่เกี่ยวข้องและการนำไปใช้ในการเตรียมตนเองเข้าสู่อาเซียน และเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อเตรียมตนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพิ่มขึ้น เกิดประโยชน์ต่อตน และหน่วยงาน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาตนเองตามศักยภาพของตนให้ดีขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการกำหนดหัวข้อในการจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. เพื่อเป็นข้อมูลการส่งเสริมและพัฒนาตัวครูผู้ดูแลเด็กได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย